

Fulla Electoral!

DE LA «JOVENTUT NACIONALISTA»

N.º 5

Olot 3 Juliol

1919

Donatiu del Sr. Darcó

CANDIDATURA DE LA LLIGA REGIONALISTA PER A DIPUTATS
PROVINCIALS

D. Josep M.º Masramón Vilalta

advocat i propietari

D. Rafel Borrell Pons

advocat i propietari

BIBLIOTECA
MUNICIPAL

nr. 17927.

IMPORTÀNCIA DE LES ELECCIONS PROVINCIALS

El triomf d'un nostre candidat en les eleccions de diputats a Corts té l'importància de l'afirmació nacionalista que representa, davant el restant de Espanya, davant del seu Parlament; és sempre un home més que defensa els nostres interessos ideològics i materials, fent cara a les conxorxes que puguen oposar-se al nostre pensament o als interessos de la nostra producció i del nostre comerç, i afirmant cada vegada més l'importància vital de la causa de Catalunya.

Elegir diputats provincials és quelcom potser més important encara, per la vitalitat mateixa de la causa nacionalista; és per això que els electors de les quatre províncies que integren Catalunya, representada en aquest cas per la Mancomunitat, no devem permetre que elements poc rectes i qual finalitat no siga l'engrandiment de la pàtria s'entrin en aquesta organització d'ont rajen totes les fonts

fecondadores de la energia de Catalunya i que deuen convertir-la en un poble moderníssim.

Com a mostra de la incipient potència amb que l'alt organisme català vigoritza el nostre món cultural, és d'actualitat parlar de lo molt oviradora que's fa la tasca de nostre país a l'extranger i de les sol·licitacions que reben els nostres homes per anar al extranger. Actualment D. Eugeni d'Ors és a Portugal cridat per el Ministre d'Instrucció Pública per a donar un curset de filosofia. El Drs. Pi Sunyer i Cervera son demanats a Amèrica per a que donguin algunes series de conferencies.

Tenim a més el sens fi d'obres culturals i benèfiques que d'allí dimanen, tenim els medis d'Instrucció de les classes humils sortides de la mateixa casa, tenim una important xarxa de comunicacions en part ja esplanada, que faran que el nostre país agrícola millori com és degut.

Tot això és obra de nacionalistes i de la gent que sent el esperit català; per aquest motiu cal que els homes que de cada província ens representin dins aquesta gran organització de la Mancomunitat, siguin homes nacionalistes o que sentin ben intensament la necessitat de la revindicació cultural i política de Catalunya.

La candidatura que tenim en front nostre, integrada per un carlí i un maurista de la U. M. N. són ben el revés de la medalla de lo que necessitem. Els carlins ja sabem com han tractat nostra població en matèria cultural i d'instrucció; ells foren els únics, encare que no obertament, que

combateren l'implantació d'una biblioteca popular; ells són avui els que estrenyen la mà als elements que feren la més gran ofensa a nostra ciutat donant inmerescudament el càstic d'assots als seus pacífics ciutadans d'una manera inusitada i descomposta.

Per altre part de maurins a nostra ciutat no n'hi han; el senyor Busquets posat en candidatura per imposició del Govern civil, tindrà l'apoi dels que per una o altra causa es creuen en el cas de traïcionar Catalunya, o els que, sots la presió oficial no tindran la suficient independència pera lliurar-s'en.

La Mancomunitat és el germen del futur govern de Catalunya. Catalans, serveu la seva integritat votant als qui la estimen.

L'IDEAL DE CATALUNYA ⁽¹⁾

Sigui amb nosaltres ara Fontfreda invocador de Joubert: «Que el fi de la disputa no sigui la victòria, sino la millora.

Vetaquí una millora plaentíssima que hem assolit. Girona s'ha vindicat. S'ha restablert en les eleccions de senadors la dignitat d'un poble, que se l'havia vilment venguda en les eleccions de diputats. Vetaquí una plaentíssima millora.

Nosaltres tenim els motius més profunds de joia. Nosaltres, qui en la formació dels nostres motius d'actuació estem atents al aspecte universal i etern, al pur aspecte idealista de l'activitat. Els nostres moviments no són reaccions enfront dels moviments que ens rodegen, sinó manaments de la nostra arbitrarietat constructiva; exterioritzacions d'una força molt pura que rau en l'intimitat i en la totalitat del nostre ésser. No ha sigut ni serà mai motor de les nostres accions l'afany d'enderrocament d'un company, ni les enveges ni les indignacions per la glòria o la indignitat de l'enemic. Constatem que aqueix és, sovint, el motor de les accions dels altres. Però, nosaltres hem fet una bella limitació del nostre ideal per tal de fer-ne més plàstica la presència.

Nosaltres, per qui cap dels elements integradors de la vida humana en sos aspectes indivi-

dual, social i polític no és exclòs dels nostres afectes i de les nostres atencions, ens congreguem al voltant d'un símbol fet del marbre més dur, que resisteix tota acció del temps, malgrat que les dunes mòbils de la platja l'hagin momentàniament colgat. Nosaltres l'hem trobat el nostre símbol cobert de la sorra de la humana inconsistència i ara l'anem desenterrant febrosament i inquieta. Ja res no'ns aturarà de tornar-lo totalment a la llum. Vetaquí els flancs lluminosos i adorables de la nostra deesa. Les mans nostres són turmentades de l'amor en la feina de la invenció i el pit panteja perquè és dura la tasca, el cor exigent friça de llarga que la troba i una ànsia immensa fon les nostres energies en un esforç sempre suprèm i a cada moment més poderós.

Passaran els vents i les dunes correran al voltant nostre, però ja la bellesa del nostre símbol tornarà a exultar en el terrer ferm de la nostra concepció idealista de la vida.

I, vetaquí, el nostre símbol: Catalunya!

Per això l'escola de la Lliga és la característica del nostre temps a Catalunya. Perquè totes les forces que actuen al voltant de la Lliga són: o explosions del més negre individualisme, amparant-se en el col·lectivisme o reaccions del

moviment de la Lliga, necessaries cabalment a la obra de la Lliga. Punts d'apoiament. Agotat el contingut polític dels partits que ens combaten no hem de veure en la llur existència més que un acompliment de les lleis de natura, perque els seus homes no tenen arbitrarietat, no tenen impulsos interns sinó que estan supeditats a la fatalitat, actúen per sol·licitacions del mon exterior, son reaccions. I aleshores no els tindrem ni odi ni temença. Sabrem que son irresponsables. Els passarem per alt.

«Si fas, diu Aulus Gelius, si fas una obra bona o generosa amb sacrifici, el sacrifici passa i la bondat queda. Si fas una obra mala o vil

amb plaer, el plaer passa i queda la maldat». Nosaltres ho sabem que fem l'obra bona. Els altres també deuen saber-ho. Sabem que les generacions van deixant a la posteritat en herència les seves bondats i les seves maldats. Nosaltres estem segurs de la bondat de la nostra obra i aixís com Jahvé reposà en veient que la seva obra era bona i s'en alegrà, nosaltres qui en som fidels i pal·lids continuadors ens alegrem també.

JOAN CASANOVAS I DANÉS

(1) Treball llegit al sopar celebrat per la Lliga Regionalista per commemorar la victòria de les eleccions senatorials.

El govern donà quasi per força la Mancomunitat. Are el govern voldria treuren la eficàcia, fent que'ls seus delegats restrenyin l'esquifida autonomia que va donar-nos

CARACTER DE LA LLUITA

Per ser aquestes les eleccions de la Mancomunitat, nostres enemics treballen amb una energia que els dóna la enveja, pero també amb un cert descoratjament que els dona la nul·litat del seu pensament.

Els volen privar que la Mancomunitat sigui regida per els homes eminentes que la crearen i els seguidors fidels de ses peijades, perque aixís vingui la seva fallida, però ells no's proposen orientar-la en un sentit de millora, ni tant sols en un sentit divers del que fins are ha tingut. Per ço, ells no oposen als nostres prestigis, altres prestigis, (podria objectar-se que es que no els tenen) ni als nostres programes, devinguts ja realitat viva, altres programes; ells volen solzament privar que nostres figures devanteres,

puguin intervenir-hi; volen a la Mancomunitat decapitada. I quan ells manarien, demostrarien que la Mancomunitat no pot servir per res.

Aquesta manca de rectitut política que's projecta diafana de la seva actuació, cal que de tothom sigui coneguda per tal de que siguin rectament judicats els candidats que's presenten.

Els nostres candidats tenen el programa prou ben senyalat i el treball fet fins are, abona la labor futura. Esforçar-se per que cada dia el govern de Catalunya per ella mateixa, sigui mes efectiu, fins que ens sigui concedida la completa llivertat de regir-nos. Fer avançar Catalunya en tots els rengles de la activitat i del saber, utilitzant la perfecció com una eina de treball.

LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

La nostra institució capdal, la prova més evident de la nostra voluntat i de la nostra poixança, ens ha resumit per mitjà d'un volum que acaba de publicar amb el titol de «L'obra realitzada» la tasca feta des de l'any 1914 en que fou creada fins la data present.

El llibre consta de més de 350 pàgines, en les hi ha intercalats nombrosos gravats, i conté els

capítols següents: Instrucció pública, Agricultura, Telèfons i ferrocarrils secundaris, carreteres, camins i ponts, Beneficència, Acció Social, Crèdit Comunal i Pressupostos i emprèstit.

En cada capítol s'hi descriu l'obra que, en la matèria corresponent, ha realitzat la Mancomunitat de Catalunya en els cinc anys que compta d'existència. L'explicació va acompanyada de

anexos, quadros estadístics, gràfics, dibuixos i fotografies. El volum publicat permet apreciar, en el seu conjunt i en els seus principals detalls, l'actuació de l'organisme català en l'esfera de les seves facultats.

«L'obra és modesta,—es diu en l'advertència preliminar,—si es té en compte les necessitats i les aspiracions de Catalunya; és gran si es pensa en els pobres mitjans que la llei ens deixa i lo efímer de les facultats de la Mancomunitat, i en el seu caracter d'institució intermitja i passatgera.

Efectivament, per Catalunya, per lo que volem que sigui Catalunya, és precis que és dongui a la nostra institució, una llibertat de acció absoluta i immediata i que tingui demés: la nostra més sencera confiança.

I cal que tothom ja persuadit d'aquest fet, voti diumenge als candidats que propugnen i defen-

sen la nostra institució capdal.

La nostra conformitat, que serà el nostre vot farà que's prossegueixi pel camí emprés. Es una satisfacció d'amor a la nostra mes alta representació.

I cal que ho feu, per Catalunya, per vosaltres mateixos, i pels vostres fills. Cal que tothom sàpiga acomplir son deure. Enfront dels nostres candidats conegudissims en ambdós districtes ens hi aporten gent estranya, amb la finalitat de entorpir l'obra del nostre govern interior. Que cada ú per sí, pensi en l'esdevenidor de la nostra terra. Ara més que mai convé que aquets homes inútils desapareguin del nostre govern interior.

Per aixó no s'ha anat al article 29, i és per aixó que anem a la lluita convençuts de la favorable acullida dels nostres homes Masramón, i Borrell i cal que tothom pensi que Catalunya ens esguarda i que espera la nostra actuació de bons patriotes.

LA PRESENTACIO DE CANDIDATS

La proclamació dels candidats a diputats provincials que's feu en el local de la Lliga Regionalista fou un esclat d'entusiasme. A les set del vespre del Diumenge, que era l'hora assenyalada, era del tot impossible donar un pas pel nostre local i fou llavors que en mig d'un entusiasme pregon don Candi Agustí inicià els parlaments.

Amb la seva brevetat acostumada ens assabentà dels treballs que havien dut a cap i ens manifestà que després d'haver consultat els principals elements de les diferents comarques dels districtes Olot-Puigcerdà, s'havia pres l'acord d'anar a la lluita per dos llocs essent designats el nostre actual diputat don Josep M.ª Masramón d'aquesta i el distingit advocat de Puigcerdà don Rafel Borrell fervent enamorat del nostre govern interior i de l'obra magna de la Mancomunitat de Catalunya.

Una rauxa d'aplaudiments brollà al finir el seu parlament.

Acte seguit parlà en mig d'una ovació delirant el senyor Masramón qui començà donant mercès

per l'honor que se li feia veient-se obligat a acceptar el lloc que se li designava, car com bellament digué, res podrà negar mai a la causa de Catalunya.

En el transcurs del seu patriòtic discurs, repetí mantes voltes que convé que'l nostre districte es tregui de sobre l'estigma d'aquell diputat anticatalà que ha votat sempre contra tots els acords de la nostra Mancomunitat, que ha demostrat un odi inversemblant adés i ara, per tot lo que a Catalunya es refereix, que és precis que se li negui el vot, pel nostre esdevenidor i pel de Catalunya. I finí el seu bell parlament plé d'un sà patriotisme, en mig d'una indescriptible ovació.

A dit acte hi assistiren representants de Ripoll, Ribas, Besalú, S. Esteve de Bas, Les Planes i altres principals pobles d'aquets dos districtes i tenim els millors pressentiments d'èxit per a la nostra candidatura.

Tot Catalunya ens esguarda. Encara que el diputat del qual ens parlà el Sr. Masramón no's presenti, ens duen un ministerial al seu lloc. Catalunya te un pensament i una voluntat.

LES CANDIDATURES EN LLUITA

Per a obtenir els 4 llocs de diputat provincial, se presenten cinc candidats.

La candidatura regionalista es composta per els senyors Masramón i Borrell.

La candidatura carlo-maurista està constituïda per don Joaquín de Solá Morales actual diputat, i el senyor Busquets patrocinat per el govern civil.

La candidatura republicana es integrada per el nom de l'actual diputat D. Isidre Riu.

Nostres amics recordin que deuen votar els noms de nostres digníssims representants

D. JOSEP M.ª MASRAMÓN VILALTA
D. RAFEL BORRELL PONS